

Zahraníční konkursy

1

Omšenie – 30. 09. 2013
JUDr. Zdeněk Krčmář

Motto:

2

Cooperův zákon o zákonech:
„Nové zákony s sebou nesou nové
právní nedostatky.“

Artur Bloch: Murphyho zákon

Rakouská judikatura 1.1.

3

Lex fori concursus

Články 4 – 15 nařízení o úpadkovém řízení obsahují speciální ustanovení o použitelném právu. Zatímco se oprávnění dlužníka a správce konkurzní podstaty řídí dle článku 4 odst. 2 písm. c) právem státu, ve kterém bylo zahájeno insolvenční řízení (lex fori concursus), **článek 15 nařízení určuje, že účinky insolvenčního řízení na probíhající soudní řízení týkající se majetku nebo práva náležejícího do majetkové podstaty se řídí výhradně právem členského státu, ve kterém se probíhající soudní řízení koná.**

Právo členského státu, ve kterém se řízení koná (lex fori), určuje mimo jiné otázku zastavení nebo pokračování v řízení a procesní změny, které mohou vyplývat ze zrušení nebo omezení dispoziční pravomoci dlužníka a přistoupení správce konkurzní podstaty (Burgstaller v Konecny, Insolvenzforum 2001, "Použitelné právo podle evropského nařízení o úpadkovém řízení" 27, 75; Huber "Mezinárodní insolvenční právo v Evropě" in ZZP 2001, 133, 166).

Rozh. Rak. NS z 23.2.2005, sp. zn. 9 Ob 135/04z

Rakouská judikatura 1.2.

4

Lex fori concursus

Ke kumulovanému použití práva státu, kde se vede insolvenční řízení a státu, kde probíhá jiné soudní řízení, tedy v žádném případě nedochází. Z toho vyplývá, že **může dojít k přerušení řízení podle práva státu, kde se vede jiné soudní řízení, aniž to právní řád státu, kde se vede insolvenční řízení, stanovuje, nebo naopak, v případě přerušení insolvenčního řízení nemusí řízení přerušovat stát, kde se vede jiné soudní řízení, v případě, že to jeho právní řád nestanovuje.**

Rozh. Rak. NS z 23.2.2005, sp. zn. 9 Ob 135/04z

Rakouská judikatura 2.1.

5

Lex fori concursus

Je nepochybné, že se v tomto případě (rozuměj v případě článku 15 nařízení) jedná o procesněprávní kolizní normu. O tom, zda dojde k přerušení popř. k pokračování předmětného soudního řízení, rozhoduje samo procesní právo toho státu, ve kterém se v okamžiku zahájení insolvenčního řízení toto předmětné soudní řízení konalo. O otázce, zda se v tomto nalézacím řízení jedná o „právní spor“ ve smyslu jmenovaného ustanovení nařízení, stejně jako o tom, jestli se jedná o související „probíhající soudní řízení“, nerozhoduje ani insolvenční statut (německé právo), ani procesní statut (rakouské právo). Na území Společenství se naopak kritéria zjišťují jednotně na základě autonomního výkladu.

Rozh. Rak. NS ze 17.3.2005, sp. zn. 8 Ob 131/04d

Rakouská judikatura 2.2.

6

Lex fori concursus. Lex fori processus.

Článek 15 nařízení o úpadkovém řízení platí jen pro probíhající soudní řízení týkající se „majetku nebo práva náležejícího do majetkové podstaty“. Pro zjištění, co vše přísluší k majetkové podstatě, je určující **lex fori concursus** (německé právo). Na tom nemění nic ani v článku 15 nařízení stanovené pravidlo o vylučnosti ve prospěch procesního statutu – v tomto případě by se tedy mělo vycházet z příslušnosti k majetkové podstatě. Následky prohlášení konkurzu na probíhající soudní řízení se určují výlučně podle **lex fori processus**, tedy podle rakouského práva.

Rozh. Rak. NS ze 17.3.2005, sp. zn. 8 Ob 131/04d

Rakouská judikatura 3.1.

7

Lex fori concursus. Lex fori processus.

V posuzovaném případě je nesporné, že žalobcem uplatněná pohledávka vyplývající ze smlouvy o dílo sjednané v rámci podnikatelské činnosti obou stran patří do konkurzní podstaty. Následky prohlášení konkurzu na probíhající soudní řízení se naproti tomu určují výlučně podle **lex fori processus**, tedy podle rakouského práva. Podle tohoto práva se také posuzuje, jak bude v řízení pokračováno a jaké procesní změny vyplývají z toho, že dispoziční pravomoci úpadce k majetku náležejícímu do podstaty (zpravidla) budou - dle **lex concursus** - omezeny pravomocemi správce konkurzní podstaty (Fink v Fasching/Konecny 2 II/2 § 159 č.pozn. 64).

Rozh. Rak. NS z 24.1. 2006, sp. zn. 10 Ob 80/05w

Rakouská judikatura 3.2.

8

HLAVNÍ ÚPADKOVÉ ŘÍZENÍ - ÚČINKY. SPORY. PŘERUŠENÍ ŘÍZENÍ.

Přerušování řízení nastupuje ex lege, a to i ve stadiu odvolacího řízení. Usnesení o přerušování řízení má jen deklaratorní charakter.

Rozh. Rak. NS z 24.1. 2006, sp. zn. 10 Ob 80/05w

Rakouská judikatura 3.3.

9

HLAVNÍ ÚPADKOVÉ ŘÍZENÍ - ÚČINKY. SPORY. PŘERUŠENÍ ŘÍZENÍ.

Jestliže je však přesto pokračováno v řízení s úpadcem i po zahájení insolvenčního řízení – jako je tomu v tomto případě, je dána vada řízení srovnatelná s procesní nezpůsobilostí, na kterou se podle převládajícího názoru použije obdobně ust. § 477 odst. 1 č. 5 OSŘ (Fink v Fasching/Konecny 2 na cit. místě, § 159 č. pozn. 73; Zechner v Fasching/Konecny 2 IV/1 § 503 č. pozn. 117; SZ 74/118, SZ 74/134 a ostat.; RIS-Justiz RS0035434).

Náprava podmínek řízení prostřednictvím souhlasu s vedením sporu správcem konkurzní podstaty hojí vadu řízení, tedy nedostatek procesní způsobilosti a z toho vyplývající neplatnost řízení, přičemž tento nedostatek musí být zkoumán z úřední povinnosti v průběhu celého řízení – tedy i v odvolacím řízení - až do vyslovení neplatnosti procesního úkonu (Časopis pro insolvenční právo 2000/267, 203).

Rozh. Rak. NS z 24.1. 2006, sp. zn. 10 Ob 80/05w

PROHLÁŠENÍ KONKURSU SOUDEM ČLENSKÉHO STÁTU EU

10

Lex fori concursus. Lex fori processus.

Jestliže slovenský soud prohlásí konkurs na majetek dlužníka, který je účastníkem soudního řízení v České republice, a týká-li se spor v České republice majetku náležejícího podle slovenského práva do konkurzní podstaty takového dlužníka, přerušuje se řízení v České republice za stejných podmínek, za nichž by se v době prohlášení konkursu přerušilo, kdyby konkurs prohlásil český soud.

R 95/2011

(Rozsudek NS ze dne 27. 1. 2011, sp. zn. 29 Cdo 2181/2008)

PROHLÁŠENÍ KONKURSU SOUDEM ČLENSKÉHO STÁTU EU

11

HLAVNÍ ÚPADKOVÉ ŘÍZENÍ - ÚČINKY. SPORY. PŘERUŠENÍ ŘÍZENÍ.

Podle ustálené judikatury Nejvyššího soudu (srov. např. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 19. dubna 2001, sp. zn. 32 Cdo 2584/98, uveřejněný pod číslem 74/2001 Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek) vada řízení vyvolaná tím, že soud pokračoval v řízení a vydal rozhodnutí v době, v níž bylo řízení prohlášením konkursu přerušeno, je vadou, která mohla mít za následek nesprávné rozhodnutí ve věci. K tomu Nejvyšší soud dodává, že v situaci, kdy je v nalézacím řízení (před jeho pravomocným skončením) následně na základě příslušného procesního úkonu pokračováno s osobami k tomu oprávněnými, nejde zpravidla (neodporují-li dosud provedené úkony úkonům oprávněných osob učiněným v době, kdy bylo v řízení již řádně pokračováno) o vadu, která by mohla mít za následek nesprávné rozhodnutí soudu ve věci.

R 95/2011 (Z ODŮVODNĚNÍ)

(Rozsudek NS ze dne 27. 1. 2011, sp. zn. 29 Cdo 2181/2008)

PROHLÁŠENÍ KONKURSU SOUDEM ČLENSKÉHO STÁTU EU

12

- ⊙ **Teritoriální a věcné účinky prohlášení konkursu slovenským soudem v žádném směru nezasahují (a při absenci jiné úpravy v mezinárodních smlouvách, jimiž je Česká republika vázána, ani nemohou zasahovat) do výkonu pravomoci českých soudů, vymezené ustanovením § 7 o. s. ř.**

R 1/2002

(Rozsudek NS ze dne 18. 12. 2000, sp. zn. 20 Cdo 2261/98)

OD VSTUPU DO EU PLATÍ JEN MIMO ČLENSKÉ STÁTY EU

ŽALOBA PODANÁ PO ZAHÁJENÍ INSOLVENČNÍHO ŘÍZENÍ

13

- ◉ Řízení o žalobě podané věřitelem po zahájení insolvenčního řízení soud zastaví po právní moci rozhodnutí o úpadku, je-li předmětem žaloby pohledávka, kterou věřitel mohl přihlásit do insolvenčního řízení (§ 104 odst. 1 o. s. ř., § 109 odst. 1 písm. a/ insolvenčního zákona); to platí i tehdy, byl-li již prohlášen konkurs na majetek dlužníka.

R 4/2012

(Usnesení MěS v Praze z 13. 6. 2011, sp. zn. 36 Co 13/2011)

ŽALOBA PODANÁ PO ZAHÁJENÍ INSOLVENČNÍHO ŘÍZENÍ

14

Dlužník, ohledně jehož majetku je vedeno insolvenční řízení a který dal zástavnímu věřiteli do zástavy svou pohledávku, není „třetí osobou“ ve smyslu ustanovení § 183 odst. 1 insolvenčního zákona. Zastavená pohledávka je stále majetkem dlužníka.

Poté, co ve smyslu ustanovení § 109 odst. 1 insolvenčního zákona nastanou účinky spojené se zahájením insolvenčního řízení vedeného na majetek osobního dlužníka, který dal zástavnímu věřiteli do zástavy svou pohledávku, již zástavní věřitel není oprávněn domáhat se žalobou podanou vůči poddlužníku zaplacení zastavené pohledávky bez zřetele k tomu, že zajištěná pohledávka nebyla řádně a včas uspokojena a že zástavní právo k zastavené pohledávce je vůči poddlužníku účinné. Řízení o takové žalobě soud zastaví po právní moci rozhodnutí o úpadku bez zřetele k tomu, zda již byl prohlášen konkurs na majetek dlužníka (§ 109 odst. 1 písm. a/ insolvenčního zákona ve spojení s § 104 odst. 1 o. s. ř.). Od okamžiku, kdy nastaly účinky spojené se zahájením insolvenčního řízení, přechází právo domáhat se zaplacení zastavené pohledávky zpět na dlužníka a prohlášením konkursu na majetek dlužníka pak na insolvenčního správce dlužníka (§ 246 odst. 1 insolvenčního zákona).

R 70/2012

Rozsudek NS z 26. 1. 2012, sp. zn. 29 Cdo 3963/2011:

**ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (1. senátu)
ze 17. března 2005, ve věci C-294/02**

15

UPLATNĚNÍ POHLEDÁVKY PO ZAHÁJENÍ ÚPADKOVÉHO ŘÍZENÍ

- 69. Z tohto hľadiska sa totiž zdá, že podľa väčšiny procesných predpisov členských štátov si veriteľ na súde nemôže oddelene uplatňovať pohľadávky voči osobe, voči ktorej sa vedie konkurzné konanie, ale musí sa pridržať postupov platných v príslušnom konaní, a že pri nedodržaní týchto pravidiel **je návrh neprípustný**. Členské štáty sú ďalej povinné vzájomne uznávať konania začaté v jednom z týchto štátov. Vyplýva to z nariadenia č. 1346/2000, ktoré v článku 4 ods. 2 písm. f) stanovuje, že účinky konkurzného konania na konania iniciované jednotlivými veriteľmi upravuje právo štátu, v ktorom sa konanie začne, v tomto prípade rakúske právo a nemecké právo. Okrem toho podľa článkov 16 a 17 toho istého nariadenia sa začatie konkurzného konania v členskom štáte uznáva vo všetkých ostatných členských štátoch a má v nich rovnaké účinky ako podľa práva štátu, v ktorom sa konanie začne.

**Rozsudek Soudního dvora (1. senátu)
ze dne 12. února 2009 ve věci C-339/07**

16

ODPŮRČÍ ŽALOBA

Článok 3 ods. 1 nariadenia Rady (ES) č. 1346/2000 z 29. mája 2000 o konkurznom konaní sa má vykladať v tom zmysle, že súdy členského štátu, na ktorého území bolo začaté konkurzné konanie, majú právomoc rozhodovať o **odporovacej žalobe**, ktorá sa zakladá na platobnej neschopnosti a smeruje proti žalovanému, ktorý má svoje sídlo v inom členskom štáte.

**Předběžná otázka
ze dne 11. 7. 2012 ve věci C-328/12**

17

ODPŮRČÍ ŽALOBA

Majú súdey členského štátu, na území ktorého sa začalo konkurzné konanie týkajúce sa majetku dlžníka, právomoc rozhodovať o odporovacej žalobe podanej v súvislosti s konkurzom proti žalovanému, ktorý nemá bydlisko alebo štatutárne sídlo na území členského štátu?

**NÁVRH GENERÁLNEJ ADVOKÁTKY ELEANOR SHARPSTON,
prednesený 10. septembra 2013:**

Článok 3 ods. 1 nariadenia Rady (ES) č. 1346/2000 z 29. mája 2000 o konkurznom konaní sa má vykladať v tom zmysle, že súdey členského štátu, v ktorom sa začalo konkurzné konanie, majú právomoc vo vzťahu k odporovacej žalobe podanej v súvislosti s konkurzom proti osobe, ktorá nemá bydlisko alebo štatutárne sídlo na území členského štátu.

**Případ C-1/04: Susanne Staubitz-Schreiber
[2006], Sbírka rozhodnutí, 00701**

18

COMI – ZMĚNY PO PODÁNÍ NÁVRHU NA ZAHÁJENÍ ÚPADKOVÉHO ŘÍZENÍ

Článok 3 ods. 1 nariadenia Rady (ES) č. 1346/2000 z 29. mája 2000 o konkurznom konaní sa má vykladať v tom zmysle, že súd členského štátu, na ktorého území sa nachádza **centrum hlavných záujmov dlžníka** v čase podania návrhu na začatie konkurzného konania dlžníkom, má naďalej právomoc na začatie uvedeného konania, pokiaľ uvedený dlžník premiestni centrum svojich hlavných záujmov na územie iného členského štátu po podaní návrhu, ale pred rozhodnutím o začatí konania.

**Případ C-341/04 Eurofood IFSC Ltd. [2006],
Sbírka rozhodnutí, 03813 -1.**

19

COMI – VYVRATITELNÁ DOMNĚNKA REGISTROVANÉHO SÍDLA

V prípade, ak dlžníkom je dcérska spoločnosť, ktorej registrované sídlo a registrované sídlo jej materskej spoločnosti sú umiestnené v dvoch odlišných členských štátoch, **možno domnienku uvedenú v článku 3 ods. 1 druhej vete nariadenia Rady (ES) č. 1346/2000 z 29 mája 2000 o konkurznom konaní, podľa ktorej je centrum hlavných záujmov tejto dcérskej spoločnosti umiestnené v členskom štáte, kde sa nachádza jej registrované sídlo, vyvrátiť, iba ak okolnosti, ktoré sú objektívne a zistiteľné tretími osobami, umožňujú preukázať existenciu reálnej situácie, ktorá sa odlišuje od situácie, akú umiestnenie uvedeného registrovaného sídla má odrážať.** Tak by tomu mohlo byť najmä v prípade spoločnosti, ktorá nevykonáva žiadnu činnosť na území členského štátu, kde je umiestnené jej sídlo. Naopak, pokiaľ spoločnosť vykonáva svoju činnosť na území členského štátu, kde je umiestnené jej sídlo, na vyvrátenie domnienky stanovenej uvedeným nariadením nepostačuje skutočnosť, že jej ekonomické rozhodnutia sú alebo môžu byť kontrolované materskou spoločnosťou usadenou v inom členskom štáte.

**Případ C-341/04 Eurofood IFSC Ltd. [2006],
Sbírka rozhodnutí, 03813 -2.**

20

HLAVNÍ ÚPADKOVÉ ŘÍZENÍ – UZNÁNÍ ÚČINKŮ

Článok 16 ods. 1 prvý pododsek nariadenia č. 1346/2000 sa má vykladať v tom zmysle, že hlavné konkurzné konanie začaté súdom členského štátu **musia súdy ostatných členských štátov uznať bez toho, aby mohli preskúmať právomoc súdu členského štátu, v ktorom sa konanie začalo.**

**Případ C-341/04 Eurofood IFSC Ltd. [2006],
Sbírka rozhodnutí, 03813 -3.**

21

HLAVNÍ ÚPADKOVÉ ŘÍZENÍ – ROZHODNUTÍ O ZAHÁJENÍ

Článek 16 ods. 1 prvý pododsek nariadenia č. 1346/2000 sa má vykladať v tom zmysle, že rozhodnutie vydané súdom členského štátu, ktorý koná na základe návrhu na začatie konania uvedeného v **prílohe A** rovnakého nariadenia založeného na úpadku dlžníka, predstavuje rozhodnutie o začatí konkurzného konania v zmysle tohto ustanovenia, **pokiaľ v tomto rozhodnutí ide o zbavenie dlžníka dispozičných práv k majetku a vymenovanie likvidátora uvedeného v prílohe C tohto nariadenia. Toto zbavenie dispozičných práv k majetku znamená, že dlžník stráca oprávnenie spravovať svoj majetok.**

**Případ C-341/04 Eurofood IFSC Ltd. [2006],
Sbírka rozhodnutí, 03813 -4.**

22

HLAVNÍ ÚPADKOVÉ ŘÍZENÍ – UZNÁNÍ ÚČINKŮ

Článek 26 nariadenia č. 1346/2000 sa má vykladať v tom zmysle, že členský štát môže odmietnuť uznať konkurzné konanie začaté v inom členskom štáte, **pokiaľ rozhodnutie o začatí konania bolo vydané v zjavnom rozpore so základným právom byť vypočutý, ktoré má osoba dotknutá takým konaním.**

**Rozsudek Soudního dvora (1. senátu)
ze dne 20. 10. 2011 ve věci C-369/09**

23

**COMI – VYVRATITELNÁ DOMNĚNKA REGISTROVANÉHO SÍDLA
(K ZÁVAZNÉMU PRÁVNÍMU NÁZORU VNITROSTÁTNÍHO SOUDU)**

Právo Únie bráni tomu, aby vnútroštátny súd bol viazaný vnútroštátnym procesným pravidlom, podľa ktorého posúdenia vnútroštátneho súdu vyššieho stupňa sú preň záväzné, ak sa domnieva, že posúdenia súdu vyššieho stupňa nie sú v súlade s právom Únie, tak ako ho vyložil Súdny dvor.

**Rozsudek Soudního dvora (1. senátu)
ze dne 20. 10. 2011 ve věci C-369/09**

24

**COMI – VYVRATITELNÁ DOMNĚNKA REGISTROVANÉHO SÍDLA
(K „UNIJNÍMU“ VÝKLADU COMI)**

Pojem „centrum hlavných záujmov“ dlžníka uvedený v článku 3 ods. 1 nariadenia Rady (ES) č. 1346/2000 z 29. mája 2000 o konkurznom konaní sa má vykladať s odkazom na právo Únie.

Rozsudek Soudního dvora (1. senátu) ze dne 20. 10. 2011 ve věci C-369/09

25

COMI – VYVRATITELNÁ DOMNĚNKA REGISTROVANÉHO SÍDLA (KURČENÍ COMI)

Na účely určenia centra hlavných záujmov spoločnosti v úpadku sa má článok 3 ods. 1 druhá veta nariadenia č. 1346/2000 vykladať takto:

- pri určovaní centra hlavných záujmov spoločnosti v úpadku **sa musí uprednostňovať miesto hlavného vedenia tejto spoločnosti, tak ako ho možno určiť na základe objektívnych okolností zistiteľných tretími osobami**. Ak sa riadiace a kontrolné orgány spoločnosti nachádzajú v mieste jej registrovaného sídla a rozhodnutia o správe tejto spoločnosti sa prijímajú na tomto mieste spôsobom zistiteľným tretími osobami, potom domnienku stanovenú v tomto článku nemožno vyvrátiť. Ak sa miesto hlavného vedenia spoločnosti nenachádza v mieste jej registrovaného sídla, existencia majetku spoločnosti a zmlúv o finančnej správe tohto majetku v inom členskom štáte, ako je štát registrovaného sídla tejto spoločnosti, môže byť považovaná za okolnosť postačujúcu na vyvrátenie tejto domnienky len pod podmienkou, že komplexné posúdenie všetkých relevantných okolností umožňuje spôsobom zistiteľným tretími osobami preukázať, že skutočné centrum vedenia a kontroly uvedenej spoločnosti, ako aj správy jej záujmov sa nachádza v tomto inom členskom štáte,
- v prípade premiestnenia registrovaného sídla spoločnosti v úpadku **pred podaním návrhu na vyhlásenie konkurzu sa predpokladá, že centrum hlavných záujmov tejto spoločnosti sa nachádza v mieste jej nového registrovaného sídla**.

Rozsudek Soudního dvora (1. senátu) ze dne 20. 10. 2011 ve věci C-369/09

26

K POJMU PROVOZOVNA/PODNIK

Pojem „**podnik**“ v zmysle článku 3 ods. 2 tohto nariadenia sa má vykladať v tom zmysle, že vyžaduje určitú minimálnu mieru organizácie a stability spojenú s výkonom hospodárskej činnosti. Iba samotná existencia majetku alebo bankových účtov v zásade nespĺňa požiadavky tejto definície.

**Rozsudek Soudního dvora (1. senátu)
ze dne 15. 12. 2011 ve věci C-191/10**

27

**COMI – VYVRATITELNÁ DOMNĚNKA REGISTROVANÉHO SÍDLA
(K URČENÍ COMI)**

Nariadenie Rady (ES) č. 1346/2000 z 29. mája 2000 o konkurznom konaní sa má vykladať v tom zmysle, že súd členského štátu, ktorý začal hlavné konkurzné konanie voči spoločnosti, vychádzajúc zo skutočnosti, že centrum jej hlavných záujmov sa nachádza na území tohto členského štátu, môže pri uplatnení predpisov jeho vnútroštátneho práva rozšíriť toto konanie o druhú spoločnosť, ktorej registrované sídlo sa nachádza v inom členskom štáte, **iba za podmienky, že je preukázané, že centrum hlavných záujmov tejto poslednej menovanej spoločnosti sa nachádza v prvom členskom štáte.**

**Rozsudek Soudního dvora (1. senátu)
ze dne 15. 12. 2011 ve věci C-191/10**

28

**COMI – VYVRATITELNÁ DOMNĚNKA REGISTROVANÉHO SÍDLA
(K URČENÍ COMI)**

Nariadenie č. 1346/2000 sa má vykladať v tom zmysle, že v prípade, keď proti spoločnosti, ktorej registrované sídlo sa nachádza na území členského štátu, je podaná žaloba smerujúca k rozšíreniu účinkov konkurzného konania začatého v inom členskom štáte voči inej spoločnosti so sídlom na území tohto posledného uvedeného členského štátu na ňu, tak samotné zistenie, že imanie týchto spoločností je neodlišiteľné, nepostačuje na to, aby bolo preukázané, že centrum hlavných záujmov spoločnosti, ktorej sa táto žaloba týka, sa tiež nachádza v tomto poslednom uvedenom členskom štáte. Na vyvrátenie domnienky, že toto centrum sa nachádza v mieste registrovaného sídla, je potrebné, aby celkové posúdenie všetkých relevantných skutočností **umožnilo stanoviť spôsobom overiteľným tretími osobami, že skutočné centrum vedenia a kontroly spoločnosti, ktorej sa žaloba o rozšírenie týka, sa nachádza v členskom štáte, kde sa začalo pôvodné konkurzné konanie.**

Z české judikatury.

29

COMI – Fyzická osoba.

Vyjde-li po schválení oddlužení najevo, že dlužník navrženým oddlužením sledoval nepoctivý záměr, je to důvodem ke zrušení schváleného oddlužení podle § 418 odst. 1 písm. a) insolvenčního zákona.

Dlužník je ve smyslu ustanovení § 104 odst. 1 písm. b), odst. 3 insolvenčního zákona povinen uvést v seznamu závazků i pohledávku, jejíž pravost (důvodnost) zpochybňuje.

Z toho, že dlužník v seznamu závazků zamlčel své zahraniční věřitele a že v seznamu svého majetku neoznačil majetek tvořený podíly v zahraničních společnostech, lze usuzovat na nepoctivý záměr dlužníka při oddlužení.

usnesení NS z 30. 04. 2013, sen. zn. 29 NSČR 45/2010

Rozsudek Soudního dvora (1. senátu) ze dne 21. 1. 2010 ve věci C-444/07

30

HLAVNÍ ÚPADKOVÉ ŘÍZENÍ – UZNÁNÍ ÚČINKŮ. EXEKUCE.

Nariadenie Rady (ES) č. 1346/2000 z 29. mája 2000 o konkurznom konaní, najmä jeho články 3, 4, 16, 17 a 25, sa má vykladať v tom zmysle, že v takej veci, ako je vec sama, po začatí hlavného konkurzného konania v členskom štáte sú príslušné orgány iného členského štátu, v ktorom nebolo začaté žiadne vedľajšie konkurzné konanie, povinné, s výhradou dôvodov odmietnutia vychádzajúcich z článku 25 ods. 3 a článku 26 tohto nariadenia, uznávať a vykonávať všetky rozhodnutia týkajúce sa tohto hlavného konkurzného konania a v dôsledku toho nemajú právo nariadiť na základe práva tohto iného členského štátu exekučné opatrenia týkajúce sa majetku dlžníka, na ktorého bol vyhlásený konkurz, nachádzajúceho sa na území uvedeného iného členského štátu, pokiaľ to právo štátu, v ktorom sa konanie začne, neumožňuje a pokiaľ nie sú splnené podmienky, ktorým podlieha uplatnenie článkov 5 a 10 nariadenia.

**Rozsudek Soudního dvora (1. senátu)
ze dne 17. 11. 2011 ve věci C-112/10**

31

HLAVNÍ ÚPADKOVÉ ŘÍZENÍ. NEMOŽNOST ZAHÁJENÍ.

Pojem „**podmienky stanovené**“ uvedený v článku 3 ods. 4 písm. a) nariadenia Rady (ES) č. 1346/2000 z 29. mája 2000 o konkurznom konaní, ktorý odkazuje na podmienky znemožňujúce začať hlavné konkurzné konanie podľa vnútroštátneho práva členského štátu, na ktorého území sa nachádza centrum hlavných záujmov dlžníka, sa má vykladať v tom zmysle, že nezahŕňa podmienky, ktoré by určité osoby vylučovali z okruhu osôb splnomocnených požiadať o začatie takého konania.

**Rozsudek Soudního dvora (1. senátu)
ze dne 17. 11. 2011 ve věci C-112/10**

32

**HLAVNÍ ÚPADKOVÉ ŘÍZENÍ.
NÁVRH NA ZAHÁJENÍ NEZÁVISLÉHO ÚZEMNÍHO ŘÍZENÍ. VĚŘITEL.**

Pojem „**veritel**“ uvedený v článku 3 ods. 4 písm. b) tohto nariadenia, ktorý sa používa na označenie okruhu osôb splnomocnených požiadať o začatie nezávislého územného konania, sa má vykladať v tom zmysle, že nezahŕňa orgán verejnej moci členského štátu, ktorý má podľa vnútroštátneho práva tohto štátu za úlohu konať vo všeobecnom záujme, avšak nezasahuje ani v postavení veriteľa, ani v mene a na účet veriteľov.

**Rozsudek Soudního dvora (1. senátu)
ze dne 22. 11. 2012 ve věci C-116/11**

33

**HLAVNÍ ÚPADKOVÉ ŘÍZENÍ.
SKONČENÍ ŘÍZENÍ.**

Článek 4 ods. 2 písm. j) nariadenia Rady (ES) č. 1346/2000 z 29. mája 2000 o konkurznom konaní, zmeneného a doplneného nariadením Rady (ES) č. 788/2008 z 24. júla 2008, sa má vykladať tak, že určiť, kedy dôjde k **uzavretiu konkurzného konania**, prislúcha vnútroštátnemu právu členského štátu, v ktorom toto konanie začalo.

**Rozsudek Soudního dvora (1. senátu)
ze dne 22. 11. 2012 ve věci C-116/11**

34

**HLAVNÍ ÚPADKOVÉ ŘÍZENÍ. OCHRANNÝ ÚČEL.
VEDLEJŠÍ ÚPADKOVÉ ŘÍZENÍ.**

Článek 27 nariadenia č. 1346/2000, zmeneného a doplneného nariadením č. 788/2008, sa má vykladať tak, že umožňuje začať vedľajšie konkurzné konanie v členskom štáte, v ktorom sa nachádza podnik dlžníka, **hoci hlavné konanie má ochranný účel**. Súdu príslušnému pre začatie vedľajšieho konania prislúcha zohľadniť ciele hlavného konania a prihliadať na systematiku nariadenia pri dodržaní zásady lojálnej spolupráce.

**Rozsudek Soudního dvora (1. senátu)
ze dne 22. 11. 2012 ve věci C-116/11**

35

VEDLEJŠÍ ÚPADKOVÉ ŘÍZENÍ. PLATEBNÍ NESCHOPNOST DLUŽNÍKA.

Článek 27 nariadenia č. 1346/2000, zmeneného a doplneného nariadením č. 788/2008, sa má vykladať tak, že súd, ktorý rozhoduje o návrhu na začatie vedľajšieho konkurzného konania, **nesmie zisťovať platobnú neschopnosť dlžníka**, voči ktorému bolo začaté hlavné konanie v inom členskom štáte, hoci toto hlavné konanie má ochranný účel.

**Rozsudek Soudního dvora (3. senátu)
ze dne 19. 09. 2013 ve věci C-251/12**

36

**Plnění dlužníku po zahájení hlavního úpadkového řízení.
(K PLATBĚ BANKY DLE POKYNU DLUŽNÍKA)**

Článek 24 ods. 1 nariadenia Rady (ES) č. 1346/2000 z 29. mája 2000 o konkurznom konaní sa má vykladať v tom zmysle, že **do pôsobnosti tohto ustanovenia nepatrí platba poukázaná veriteľovi dlžníka**, ktorá bola uskutočnená na príkaz tohto dlžníka, voči ktorému sa začalo konkurzné konanie.

**Rozsudek Soudního dvora (1. senátu)
ze dne 2. 7. 2009 ve věci C-111/08**

37

„Konkursní věc“ ve smyslu nařízení Rady (ES) č. 44/2001.

(k uznání soudního rozhodnutí, které bylo vydáno v civilní věci, jež má vztah k úpadkovému řízení)

Výnimka uvedená v článku 1 ods. 2 písm. b) nariadenia Rady (ES) č. 44/2001 z 22. decembra 2000 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach sa má vykladať tak, že sa uplatňuje na rozhodnutie vydané súdom členského štátu A, týkajúce sa zápisu vlastníckeho práva k obchodným podielom v obchodnej spoločnosti so sídlom v členskom štáte A, podľa ktorého má byť prevod týchto obchodných podielov považovaný za neplatný z dôvodu, že súd členského štátu A neuznáva právomoci správcu konkurznej podstaty z členského štátu B v rámci konkurzného konania vykonaného a ukončeného v členskom štáte B.

**Rozsudek Soudního dvora (1. senátu)
ze dne 10. 9. 2009 ve věci C-292/08**

38

„Konkursní věc“ ve smyslu nařízení Rady (ES) č. 44/2001.

(K VÝHRADĚ VLASTNICKÉHO PRÁVA)

Článok 25 ods. 2 nariadenia Rady (ES) č. 1346/2000 z 29. mája 2000 o konkurznom konaní sa má vykladať v tom zmysle, že formulácia „**ak sa tento dohovor v danom prípade uplatňuje**“ znamená, že pred prijatím záveru o uplatniteľnosti ustanovení upravujúcich uznanie a výkon, ktoré sú uvedené v nariadení Rady (ES) č. 44/2001 z 22. decembra 2000 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach, na iné rozhodnutia, než sú uvedené v článku 25 ods. 1 nariadenia č. 1346/2000, je potrebné preskúmať, či tieto rozhodnutia nie sú vylúčené z vecnej pôsobnosti nariadenia č. 44/2001.

**Rozsudek Soudního dvora (1. senátu)
ze dne 10. 9. 2009 ve věci C-292/08**

39

„Konkursní věc“ ve smyslu nařízení Rady (ES) č. 44/2001.

(K VÝHRADĚ VLASTNICKÉHO PRÁVA)

Výnimka uvedená v článku 1 ods. 2 písm. b) nariadenia č. 44/2001, v spojení s článkom 7 ods. 1 nariadenia č. 1346/2000 sa má pri zohľadnení ustanovenia článku 4 ods. 2 písm. b) posledného uvedeného nariadenia vykladať v tom zmysle, že sa neuplatňuje na žalobu predávajúceho, podanú na základe výhrady vlastníctva proti kupujúcemu, ktorý je v konkurze, ak sa majetok, ktorý je predmetom tejto výhrady, nachádza v členskom štáte, v ktorom sa začalo konkurzné konanie, v čase začatia tohto konania voči uvedenému kupujúcemu.

**Rozsudek Soudního dvora (1. senátu)
ze dne 19. 4. 2012 ve věci C-213/10**

40

„Konkursní věc“ ve smyslu nařízení Rady (ES) č. 44/2001.

(K postoupení pohledávky z odpůrčího nároku správce mimo konkurs)

Článok 1 ods. 1 nariadenia Rady (ES) č. 44/2001 z 22. decembra 2000 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach sa má vykladať v tom zmysle, že žaloba podaná proti tretej osobe zo strany žalobcu konajúceho na základe postúpenia pohľadávky odsúhlaseného správcom konkurznej podstaty určeným v rámci konkurzného konania, ktorej predmetom je právo na odporovanie právnenému úkonu, ktoré má tento správca konkurznej podstaty na základe vnútroštátneho zákona uplatniteľného na toto konanie, **spadá pod pojem občianske a obchodné veci v zmysle tohto ustanovenia.**

**Rozsudek Soudního dvora (3. senátu)
ze dne 8. 11. 2012 ve věci C-461/11**

41

„Konkursní věc“ MIMO nařízení Rady (ES) č. 1346/2000.

Článek 45 ZFEÚ sa má vykladať v tom zmysle, že mu odporuje vnútroštátna právna úprava, ako je úprava dotknutá vo veci samej, ktorá viaže priznanie odpustenia dlhov na podmienku bydliska v dotknutom členskom štáte.

**Rozsudek Soudního dvora (1. senátu)
ze dne 5. 7. 2012 ve věci C-527/10**

42

„Věcná práva“ v režimu nařízení Rady (ES) č. 1346/2000.

(k účinkům článku 5 odst. 1 nařízení na území členského státu EU,
který vstoupil do EU až poté, co jiný členský stát prohlásil konkurs)

Článek 5 ods. 1 nariadenia Rady (ES) č. 1346/2000 z 29. mája 2000 o konkurznom konaní sa má vykladať v tom zmysle, že toto ustanovenie sa uplatňuje na také skutkové okolnosti, aké nastali vo veci samej, aj na konkurzné konania začaté pred pristúpením Maďarskej republiky k Európskej únii, v prípade, že sa majetok dlžníka, ktorý bol predmetom daného vecného práva, nachádzal 1. mája 2004 na území uvedeného členského štátu, čo prináleží overiť vnútroštátnemu súdu.

Rozsudek Soudního dvora (5. senátu) ze dne 18. 4. 2013 ve věci C-247/12

43

Směrnice o platební neschopnosti zaměstnavatele.

Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2008/94/ES z 22. októbra 2008 o ochrane zamestnancov pri platobnej neschopnosti ich zamestnávateľa sa má vykladať v tom zmysle, že **neukladá členským štátom povinnosť stanoviť záruky pre nároky zamestnancov v každej fáze konkurzného konania ich zamestnávateľa**. Predovšetkým nebráni tomu, aby členské štáty stanovili záruku výlučne pre nároky zamestnancov, ktoré vznikli pred zápisom rozhodnutia o začatí reštrukturalizačného konania pod dohľadom súdu do obchodného registra aj v prípade, že toto rozhodnutie nenariaďuje ukončenie činnosti zamestnávateľa.

ZNÁMÝ VĚŘITEL.

44

- Tuzemskému věřiteli, který zmeškal lhůtu určenou k podání přihlášky do insolvenčního řízení v rozhodnutí o úpadku, se tato lhůta nevrací (její běh se neobnovuje) ani tehdy, jestliže insolvenční soud po marném uplynutí této lhůty věřitele znovu nesprávně vyzve k podávání přihlášek.

R 151/2011

(Usnesení NS z 27. 07. 2011, sen. zn. 29 NSČR 35/2009)

ZNÁMÝ VĚŘITEL

45

- Nejde-li o známé věřitele dlužníka, kteří mají své obvyklé místo pobytu, bydliště nebo sídlo v některém z členských států Evropské unie s výjimkou Dánska (§ 430 zákona č. 182/2006 Sb. ve znění pozdějších předpisů) nedoručuje insolvenční soud známým věřitelům dlužníka zvlášť (jinak než vyhláškou podle § 71 a násl. uvedeného zákona) ani vyhlášku, kterou se oznamuje zahájení insolvenčního řízení ani rozhodnutí o úpadku.

R 25/2009
(Usnesení NS ze 4. 09. 2008, sen. zn. 29 NSČR 4/2008)

ZNÁMÝ VĚŘITEL

46

- Ustanovení § 430 insolvenčního zákona ukládá insolvenčnímu soudu povinnost vyrozumět o zahájení insolvenčního řízení a o vydání rozhodnutí o úpadku a doručit zvlášť i výzvu k podávání přihlášek pohledávek jen vůči známým věřitelům z jiných členských států Evropské unie s výjimkou Dánska; ve vztahu ke „známým věřitelům z České republiky“ a k „neznámým věřitelům z členských států Evropské unie s výjimkou Dánska“ insolvenční soud takovou povinnost nemá.
- Výzvu k podávání přihlášek pohledávek dle § 430 odst. 3 insolvenčního zákona má insolvenční soud formulovat tak, že ji adresuje „známým věřitelům z ostatních (jiných) členských států Evropské Unie s výjimkou Dánska“ a doplní poučení, že tato výzva neplatí pro věřitele z České republiky.

R 150/2011
(Usnesení NS z 27. 07. 2011, sen. zn. 29 NSČR 21/2009)

ZNÁMÝ VĚŘITEL (1)

47

- Znáмым věřitelem dlužníka, který má své obvyklé místo pobytu, bydliště nebo sídlo v některém z členských států Evropské unie s výjimkou Dánska, je v insolvenčním řízení takový věřitel, o kterém by se insolvenční soud, případně předběžný správce nebo (od rozhodnutí o úpadku) insolvenční správce dlužníka dozvěděl při obvyklém chodu věci buď z listin, jež je dlužník povinen předložit insolvenčnímu soudu (typicky ze seznamu závazků ve smyslu ustanovení § 104 odst. 1 písm. b/ insolvenčního zákona) nebo z řádně vedeného účetnictví dlužníka anebo (typově u dlužníka, který nemá povinnost vést účetnictví) z jiných dlužníkem řádně vedených záznamů o stavu jeho majetku a závazků (včetně korespondence). Dlužník, který (lhostejno, zda jde o podnikatele) nekoná s péčí řádného hospodáře a nevede řádné záznamy o stavu svého majetku a o svých závazcích nebo který nesplní řádně a včas povinnost předložit soudu seznam závazků nemá právo spoléhat na to, že věřitel (jenž by v propadné lhůtě určené k podání přihlášky do insolvenčního řízení byl jinak znám - při obvyklém chodu věci - alespoň insolvenčnímu správci), přijde v důsledku dlužníkovy nedbalosti o možnost přihlásit pohledávku do insolvenčního řízení.

R 138/2012
(Usnesení NS z 31. 05. 2012, sen. zn. 29 NSČR 13/2010)

ZNÁMÝ VĚŘITEL (2)

48

- Věřitel dlužníka, který má své obvyklé místo pobytu, bydliště nebo sídlo v některém z členských států Evropské unie s výjimkou Dánska, o kterém však do uplynutí propadné lhůty určené v rozhodnutí o úpadku k podávání přihlášek do insolvenčního řízení nevyjde v insolvenčním řízení ničeho najevo ani z dlužníkem řádně vedeného účetnictví nebo jiných záznamů o majetku a závazcích dlužníka, s nimiž se insolvenční správce včas seznámil, ani jinak, není pro tuto dobu pokládán za známého věřitele dlužníka. Tím, že okolnosti rozhodné pro závěr, že jde o známého věřitele dlužníka, vyjdou při obvyklém (řádném) chodu věci najevo později (po uplynutí propadné přihlašovací lhůty), není insolvenční správce ani insolvenční soud zbaven povinností postupovat ohledně takového věřitele ve smyslu ustanovení § 430 insolvenčního zákona, respektive ustanovení článku 40 nařízení Rady (ES) č. 1346/2000 (plnit vůči němu informační povinnost), zmeškaná lhůta k podání přihlášky se však takovému věřiteli nevrací.

R 138/2012
(Usnesení NS z 31. 05. 2012, sen. zn. 29 NSČR 13/2010)

ZNÁMÝ VĚŘITEL (3)

49

- Jestliže dlužník označuje ve svém účetnictví, v jiných svých záznamech nebo v podáních adresovaných insolvenčnímu soudu svého věřitele, který má své obvyklé místo pobytu, bydliště nebo sídlo v některém z členských států Evropské unie s výjimkou Dánska, nepřesně (označí-li např. věřitele - fyzickou osobu pouze jeho fantazijní obchodní firmou), jde skutečnost, že takový věřitel se co do řádné identifikace stal známým insolvenčnímu soudu nebo insolvenčnímu správci až po uplynutí propadné přihlašovací lhůty, k tíži dlužníka.

R 138/2012
(Usnesení NS z 31. 05. 2012, sen. zn. 29 NSČR 13/2010)

ZNÁMÝ VĚŘITEL

50

- Za známého věřitele dlužníka, který má své obvyklé místo pobytu, bydliště nebo sídlo v některém z členských států Evropské unie s výjimkou Dánska, se v insolvenčním řízení v době do uplynutí propadné lhůty určené v rozhodnutí o úpadku k podávání přihlášek do insolvenčního řízení pokládá i takový věřitel o kterém se insolvenční soud, případně předběžný správce nebo (od rozhodnutí o úpadku) insolvenční správce dlužníka v této fázi insolvenčního řízení ničeho nedozvěděl jen proto, že dlužník řádně nevedl účetnictví nebo jiné záznamy o stavu jeho majetku a závazků.

(Usnesení NS z 29. 07. 2012, sen. zn. 29 NSČR 20/2010)

VEDLEJŠÍ ÚPADKOVÉ ŘÍZENÍ

51

- ◉ Proti usnesení, jímž český soud na základě návrhu, aby konkurs na majetek dlužníka byl prohlášen jako hlavní úpadkové řízení ve smyslu článku 3 odst. 1 nařízení Rady (ES) č. 1346/2000 ze dne 29. května 2000, o úpadkovém řízení, prohlásí konkurs na majetek dlužníka jako vedlejší úpadkové řízení ve smyslu článku 3 odst. 2 nařízení, se může odvolat i ten, kdo podal návrh na zahájení řízení nebo k němu přistoupil.

R 87/2008
(Usnesení NS z 31. 1. 2008, sp. zn. 29 Odo 164/2006)

VEDLEJŠÍ ÚPADKOVÉ ŘÍZENÍ

52

- ◉ Český soud, jenž uznal, že hlavní úpadkové řízení na majetek dlužníka bylo účinně zahájeno v jiném členském státě Evropské Unie (že v jiném členském státě Evropské unie jsou soustředěny dlužníkovy hlavní zájmy), může prohlásit konkurs na majetek dlužníka jako vedlejší úpadkové řízení ve smyslu článku 3 odst. 2 nařízení Rady (ES) č. 1346/2000 ze dne 29. května 2000, o úpadkovém řízení, jen je-li osvědčeno, že dlužník má na území České republiky provozovnu ve smyslu článku 2 písm. h/ uvedeného nařízení. Skutečnost, že se majetek dlužníka nachází na území České republiky, k zahájení vedlejšího úpadkového řízení nestačí, stejně jako pouhá skutečnost, že dlužník je v tuzemsku činný jako jednatel společnosti s ručením omezeným.

R 87/2008
(Usnesení NS z 31. 1. 2008, sp. zn. 29 Odo 164/2006)

VEDLEJŠÍ ÚPADKOVÉ ŘÍZENÍ

53

- Jestliže český soud prohlašuje konkurs na majetek dlužníka jako vedlejší úpadkové řízení ve smyslu článku 3 odst. 2 nařízení Rady (ES) č. 1346/2000 ze dne 29. května 2000, o úpadkovém řízení, vyjádří skutečnost, že jde o vedlejší úpadkové řízení, též ve výroku usnesení. Učiní tak např. výrokiem, podle kterého: „Soud prohlašuje konkurs na majetek dlužníka XY jako vedlejší úpadkové řízení.“

R 87/2008
(Usnesení NS z 31. 1. 2008, sp. zn. 29 Odo 164/2006)

Předběžná otázka č. 1 ze dne 26. 03. 2013 ve věci C-157/13

54

„Konkursní věc“ ve smyslu nařízení Rady (ES) č. 44/2001.

Ak žalobu podal správca konkurznej podstaty, ktorý koná v záujme všetkých veriteľov podniku a snaží sa obnoviť platobnú schopnosť podniku a zvýšiť hodnotu aktív podniku v konkurze tak, aby mohli byť uspokojené nároky čo možno najväčšieho počtu veriteľov - hoci je potrebné poznamenať, že ten istý cieľ sledujú napríklad aj kroky správcu konkurznej podstaty smerujúce k určeniu neplatnosti právneho úkonu (actio Pauliana), ktoré boli kvalifikované ako kroky úzko späté s konkurzným konaním - a vzhľadom na skutočnosť, že v prejednávanej veci sa žaloba na zaplatenie dlžnej sumy za poskytnuté služby medzinárodnej prepravy tovaru zakladá na ustanoveniach dohovoru o CMR a ustanoveniach litovského občianskeho zákonníka (všeobecné ustanovenia občianskeho práva), má sa takáto žaloba považovať za žalobu úzko spätú (priamo súvisiacu) s konkurzným konaním, musí sa súdna právomoc na prejednanie tejto žaloby stanoviť v súlade s pravidlami nariadenia č. 1346/20002 a vzťahuje sa na ňu výnimka z uplatňovania nariadenia č. 44/2001 ?

Předběžná otázka č. 2 ze dne 26. 03. 2013 ve věci C-157/13

55

„Konkursní věc“ ve smyslu nařízení Rady (ES) č. 44/2001.

Ak Súdny dvor odpovie na prvú otázku kladne, Lietuvos Aukščiausiasis Teismas žiada, aby poskytol vysvetlenie, či vtedy, keď predmetné záväzky (povinnosť žalovaného, vyplývajúca z nesprávneho plnenia jeho zmluvných povinností, zaplatiť dlžnú sumu a úroky z omeškania žalobcovi v konkurze za služby medzinárodnej prepravy tovaru) vznikli ešte predtým, ako sa proti žalovanému začalo viesť konkurzné konanie, sa musí použiť článok 44 ods. 3 písm. a) nariadenia č. 1346/2000 a toto nariadenie sa neuplatní, pretože súdna právomoc na prejednanie žaloby sa stanoví v súlade s ustanoveniami článku 31 dohovoru o CMR, čo je osobitný dohovor?

Ak Súdny dvor odpovie na prvú otázku záporne a prejednávaná vec patrí do pôsobnosti nariadenia č. 44/2001, Lietuvos Aukščiausiasis Teismas žiada, aby poskytol vysvetlenie, či sa má v prejednáwanej veci vzhľadom na to, že článok 31 ods. 1 dohovoru o CMR a článok 2 ods. 1 nariadenia č. 44/2001 si navzájom neodporujú, vychádzať zo záveru, že keď predmetné vzťahy patria do pôsobnosti dohovoru o CMR (osobitný dohovor), tak sa uplatnia pri stanovovaní súdnej právomoci na prejednanie predmetnej žaloby pravidlá uvedené v článku 31 dohovoru o CMR, ak tieto pravidlá nie sú v rozpore so základnými cieľmi nariadenia č. 44/2001, nevedú k výsledkom, ktoré by boli na účely dosiahnutia riadneho fungovania vnútorného trhu menej priaznivé, a sú dostatočne jasné a presné?

Předběžná otázka č. 1 až 3 ze dne 28. 05. 2013 ve věci C-295/13

56

„Konkursní věc“ ve smyslu nařízení Rady (ES) č. 44/2001.

(žaloba proti jednateli dlužníka)

1. Sú sudy členského štátu, na ktorého území bolo začaté konkurzné konanie o majetku dlžníčky, príslušné na rozhodovanie o žalobe správcu konkurznej podstaty proti konateľovi dlžníčky o náhradu platieb, ktoré boli poskytnuté po vzniku platobnej neschopnosti spoločnosti alebo po zistení jej predĺženia?

2. Je súd členského štátu, na ktorého území bolo začaté konkurzné konanie o majetku dlžníčky, príslušný na rozhodovanie o žalobe správcu konkurznej podstaty proti konateľovi dlžníčky o náhradu platieb, ktoré boli poskytnuté po vzniku platobnej neschopnosti spoločnosti alebo po zistení jej predĺženia, ak konateľ nemá bydlisko v inom členskom štáte Európskej únie, ale v zmluvnom štáte dohovoru?

3. Spadá žaloba podľa bodu 1 pod článok 3 ods. 1 nariadenia č. 1346/2000?

**Předběžná otázka č. 4 a 5
ze dne 28. 05. 2013 ve věci C-295/13**

57

„Konkursní věc“ ve smyslu nařízení Rady (ES) č. 44/2001.

(žaloba proti jednateli dlužníka)

4. V případě, že článek 3 ods. 1 nariadenia č. 1346/2000 nezahŕňa žalobu podľa bodu 1 a/alebo príslušnosť súdu sa v tomto ohľade nerozširuje na konateľa s bydliskom v zmluvnom štáte dohovoru:

Ide o **konkursnú vec** v zmysle článku 1 ods. 2 písm. b) dohovoru?

5. V prípade kladnej odpovede na štvrtú otázku:

a) Je súd členského štátu, na ktorého území má dlžníčka sídlo, príslušný na rozhodovanie o žalobe podľa bodu 1 v súlade s článkom 5 bodom 1 písm. a) dohovoru?

α) Ide v prípade predmetu žaloby podľa bodu 1 o zmluvný nárok v zmysle článku 5 bodu 1 písm. a) dohovoru?

β) Ide v prípade predmetu žaloby podľa bodu 1 o nárok zo zmluvy o poskytnutí služieb podľa článku 5 bodu 1 písm. b) dohovoru?

b) Ide v prípade predmetu žaloby podľa bodu 1 o mimozmluvnú zodpovednosť, alebo o zodpovednosť, ktorá zodpovedá mimozmluvnej zodpovednosti, alebo o nároky z takej zodpovednosti, ktoré tvoria predmet konania v zmysle článku 5 bodu 3 dohovoru?

**Předběžná otázka
ze dne 17. 06. 2013 ve věci C-327/13**

58

„Provozovna/Podnik“ ve smyslu nařízení Rady (ES) č. 1346/2000.

Má sa nariadenie Rady (ES) č. 1346/2000 [z 29. mája 2000] o konkurznom konaní, najmä jeho články 3, 16, 27, 28 a 29, vykladať v tom zmysle, že:

- a) „podnik“ uvedený v článku 3 ods. 2 treba chápať ako pobočku dlžníka, voči ktorému sa začalo hlavné konanie, a bráni tomu, aby sa v rámci súčasnej likvidácie viacerých spoločností, ktoré patria do tej istej skupiny, proti týmto spoločnostiam mohlo viesť vedľajšie konanie v členskom štáte, v ktorom majú sídlo, z dôvodu, že majú právnu subjektivitu;
- b) osoba alebo orgán splnomocnený podať návrh na začatie vedľajšieho konania musí mať bydlisko alebo sídlo na území členského štátu, v ktorom sídli súd, ktorý rozhoduje o návrhu na začatie tohto konania alebo toto právo má byť vyhradené pre všetkých občanov Únie, pokiaľ preukážu existenciu právnej väzby s predmetným podnikom;
- c) pokiaľ je hlavné konkurzné konanie likvidačným konaním, možno nariadiť začatie vedľajšieho konkurzného konania podniku len vtedy, ak toto konanie zodpovedá kritériám vhodnosti, ktoré má posúdiť súd členského štátu, na ktorý bol podaný návrh na začatie vedľajšieho konania?